

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 130. Quid notandum sit præterea circa commodatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

A D D E N D A.

§ 20

Q. 130. Quid notandum sit præterea circa con-
modatum. R. Seqq. §. 1. Qui habet jus utend-
re commodatâ, potest, per se loquendo, etiam
alteri commodare, nisi aliter conventum sit, vñ
sciretur de contraria mente commodantis, po-
test enim alteri cedere jus suum.

§ 21

§. 2. Commodatarius tenetur ad sumptus
ordinarios circa rem commodatam, v.g. ten-
tur pascere equum commodatum; item sole-
ferreis instruere, si deficiant: Ad extraordinarios
tamen sumptus non tenetur, v.g. non tenetur ad
sumptus pro equo sanando, si ægrotare incipiat
pro redimendo, si ab hoste capiatur; quare poten-
tit tum monere dominum, ut sumptus mini-
stret vel rem recipiat, se enim curam ejus dimi-
ttere: si tamen monere non posset dominum, in-
neretur exponere sumptus, & postea rem den-
nere, donec refunderentur, Lugo. d. 8. n. 134.

§ 22

§. 3. Damnum, quod commodatarius pati-
tur à re commodata, debet compensare com-
modans, si scivit vitium rei, & prævidit d'amnum
inde secuturum, quod impedire poterat & de-
bebat, uti si equus commodatus fuit morbius
& infecit alios: Si autem nescivit, damnum spe-
ctat ad commodatarium.

§ 23

§. 4. Pupillus, Minor, prodigus, non obligan-
tur, si dent commodato absque authoritate Tu-
torum vel Curatorum, sed possunt repetere ante-
tempus designatum; si tamen aliquid commo-
dato acceperint, commodans obligatur illis ser-
vare tempus.

§ 24

Q. 131. Quid circa precarium sit addendum. R.
Seqq.